

БЕЛАРУСЬКІ

ГАЗЕТА ўзнагароджана ганаровай граматай Вярхоўнага савета БССР

ЧАЦВЕР

15 чэрвеня

№ 10—11 (1727—1728)

1995 года

ГАЗЕТА БЕЛАРУСКАГА
ОРДЭНА
ПРАЦОўНАГА ЧЫРВОНАГА
СЦЯГА ДЗЯРЖАўНАГА
УНІВЕРСІТЭТА

УНІВЕРСІТЭТ

● Я МЯРКУЮ

«Правільна пісаць — справа гонару прафесійнага журналіста»

Вядомая справа — к чацвёртаму курсу на лекцыі ўжо можна хадзіць не так актыўна. А можна зусім не хадзіць. Семінары ж наведваць выключна дзеля жадання пабачыць увесь курс, пасля чаго — цягнуць піўка. Або яшчэ чаго-небудзь. Нехта ўжо працуе, нехта ўладкоўваецца, нехта лічыць, што ўжо ўсё ведае. Словам, карыстаючыся армейскай тэрміналогіяй, «дзяды». Зрэшты, часам, насуперак занятасці і гэтай даволі натуральнай саманадзейнасці, «дзяды» ходзяць на ўсе лекцыі.

У ліку тых прадметаў, заняткі па якіх наведвае большасць студэнтаў 4-га курса факультэта журналістыкі, ёсць прадмет «Літаратурнае рэдагаванне». Чытае яго Марыя Пятроўна Карповіч, дацэнт кафедры стылістыкі і літаратурнага рэдагавання.

Ніжэй мы прапануем некалькі розных думак студэнтаў, якія заканчваюць сёлета курс літаратурнага рэдагавання.

Вольга ХАДАРЭНКА.

«Хто стане спрацаваць з тым, што для журналіста важна добра пісаць?.. Але для гэтага мала толькі ведаць правілы. Уменне своечасова і дарэчна іх прымяніць, пазбегнуць памылак — вось складнікі добрага журналісцкага тэкста. Уменню быць рэдактарам самога сябе і навучае М. П. Карповіч сваіх студэнтаў на занятках па літаратурнаму рэдагаванню».

Васіль ДОБРУШ:

«Дзякуючы рэдагаванню я стаў больш уважліва ўчывацца ва ўжо напісаны тэкст. Аднак нашмат складаней правіць сябе, чым іншых, таму што «прызвычайваецца» да словаў, і памылкі становіцца незаўважнымі. Каб гэтага не адбывалася, тэкст трэба адкладаць на некалькі дзён і потым зноў перачытваць. Пры аператывнай журналісцкай рабоце гэта практычна немагчыма,

і застаецца спадзявацца на кар'ягара».

Дзяніс ДЗЯМЧЭНКА:

«Заняткі па літаратурнаму рэдагаванню рэдка каго пакідаюць абыякавымі: яны альбо падабаюцца, альбо не. Прычым негатывныя адносіны бываюць выкліканы хутчэй атмасферай лекцыі, пры якой кожны ўцягнуты ў працэс навучання. Пры такіх цесных стасунках не вывучыць прадмет немагчыма.

Асабіста я далучаюся да тых, каму гэты прадмет па душы. Па-першае, мяне вельмі прываблівае ненавязлівая падача матэрыялу. Па-другое, яго чыста прафесійная каштоўнасць, бо правільна пісаць — справа гонару прафесійнага журналіста. А ва ўмовах, што склаліся цяпер, большасць рэдакцый пакідае працэс праўкі і вычкі памылкаў менавіта на журналіста».

**Меркаванні збірала
Марына ГУЛЯЕВА**

У наш час кантакты з замежжам пышараюцца ва ўсіх сферах: у культуры, палітыцы, навуцы, гандлі... А ўжо студэнтам аддзялення міжнародных адносін гістфака БДУ, як кажуць, самім лёсам прызначана.

З 1993 года дзякуючы ініцыятыве загадчыка кафедры, доктара гістарычных навук, прафесара Шарапы А. В. наладжана супрацоўніцтва з доктарам Іяганесам Шлотцам з кафедры палітычных навук і міжнародных адносін Свабоднага ўніверсітэта горада Берліна.

Аляксандр Віктаравіч адзначае, што доктар Шлотц аказвае аддзяленню вялікую дапамогу: у прыватнасці, ён перадаў бясплатна літаратуру па знешняй палітыцы, ліберальнай палітыцы на суму большую за 10 тысяч марак, наладзіў абмен сту-

ДАПАМОГА БУДУЧЫМ ДЫПЛАМАТАМ

дэнтамі. Пры гэтым усе выдаткі на паездкі нашых студэнтаў у Берлін, якія адбываюцца штогадова, узяў на сябе сам доктар Шлотц: праезд, харчаванне, пражыванне.

Нямецкі бок арганізоўвае для беларускіх студэнтаў навучальную праграму на высокім узроўні, добрую культурную праграму. Усе студэнты аддзялення, якія вывучаюць нямецкую мову як першую замежную, пабылі ў Германіі, а 6 студэнтаў 3—4-х курсаў былі там па месцу на моўнай практыцы.

Досыць часта прыязджаць да нас і нямецкія студэнты: яны былі ў Беларусі па запрашэнню БДУ ўжо тройчы, прычым апошні раз зусім нядаўна — з 30 красавіка па 7 мая.

Сам доктар Шлотц у апошні свой прыезд амаль 3

месяцы бясплатна чытаў лекцыі па палітычнай сістэме ФРГ, знешняй палітыцы аб'яднанай Германіі. Апроч таго Іяганес Шлотц перадаў для аддзялення міжнародных адносін 12 камп'ютэраў IBM-286 і 4 прынтэры да іх. Кафедра, студэнты і прафесура выразілі вялікую сардэчную падзяку доктару Шлотцу за ўвагу і клопат у падрыхтоўцы кадраў маладых беларускіх дыпламатаў. «Нашы студэнты, — зазначыў А. В. Шарапа, — вельмі любяць доктара Шлотца і лічаць яго сваім выкладчыкам».

Сам доктар Іяганес Шлотц пагадзіўся адказаць на некалькі пытанняў для газеты «Беларускі ўніверсітэт».

— Доктар Шлотц, скажыце, калі ласка, наколькі карысна для Вас супрацоўніцтва з аддзяленнем міжнародных адносін гістфака БДУ?

— Мы былі ў Мінску па гэтай лініі ўжо тры разы, вельмі ўдзячныя і задаволеныя. У нас наладжваецца супрацоўніцтва: у лютым у Германію адбыўся студэнцкі семінар, у якім удзельнічалі беларускія студэнты і нямецкія стыпендыяты фонда Фрыдрыха Наўмана, які я прадстаўляю. Гэта фонд ліберальнай палітыкі, які займаецца распаўсюджваннем знешняй палітыкі.

Увогуле ж нашы студэнты займаюцца праблемамі фашыскай акупацыі на Беларусі: фашызм і сёння вельмі небяспечны. Важна, што студэнты маюць магчымасць працаваць у архівах, яны адчуваюць небяспеку фашызму — гэта праблема не толькі Германіі, але і іншых краін. Тут студэнты сустракаюцца з тымі, хто бачыў фашызм: партызанамі, падпольшчыкамі...

Мы вельмі ўдзячныя за дапамогу ў рабоце ў архівах старшыні Нацыянальнага камітэта па архівах і справаводству Рэспублікі Беларусь спадару Міхальчэнку. Мы маем магчымасць вывучаць

дакументы вайны і нямецкую газету Мінска. Таксама студэнты слухаюць паведамленні работнікаў архіва.

— А якія планы на будучыню ёсць?..

— Нашы студэнты пішуць па архіўных матэрыялах кнігу аб акупацыі Беларусі, рыхтуюць выстаўкі ў Берліне і Мінску.

Асабіста я быў тут ужо больш за 20 разоў. Летам буду працаваць у беларускіх архівах, мая супрацоўніца — ва ўкраінскіх архівах.

Зараз я вярнуся ў Берлін чытаць лекцыі студэнтам, а ў

другой палове ліпеня ізноў прыеду ў Мінск...

— Скажыце калі ласка, з кім Вы яшчэ супрацоўнічаеце, апроч БДУ...

— Я перадаваў медыкаменты для медыцынскіх устаноў... Цесныя сувязі ў мяне з Нацыянальнай бібліятэкай, музеем Вялікай Айчыннай вайны, Акадэміяй Навук, з прафесурай іншых устаноў, шэрагам палітыкаў, прэсай, разнастайнымі фондамі, работнікамі мастацтва, культуры і г. д.

Зміцер ДЗЯДЗЕНКА

◆◆◆

НА ФОТАЗДЫМКАХ:
У аўдыторыі, абсталяванай камп'ютэрамі.

Доктар Іяганес Шлотц і будучыя дыпламаты.
А. В. Шарапа і доктар Іяганес Шлотц.

◆◆◆

